

“Alles deed ik met evenveel plezier”

Van een enthousiaste start als zestienjarige leerling-schilder tot een mislukt avontuur als verfverkoper. Oud-schilder Theo Schipper (70) uit het Gelderse Ermelo vertelt honderduit over het vak dat hij al die jaren met zoveel plezier heeft beoefend. Sinds een aantal jaar is hij met pensioen, maar de herinneringen aan zijn vijftigjarige schildersloopbaan zijn nog altijd springlevend.

“Op de Its kregen we allerlei vakken aangeboden. Van bakken tot tuinieren, van timmeren tot metaalbewerking. Van al die verschillende onderwerpen sprak het schilderen me het meest aan,” vertelt Theo. “Het geeft een mooi resultaat en ik kon er bovendien

mijn creatieve ei in kwijt. Tijdens mijn eerste baantje bij schildersbedrijf Vreeker hield ik me onder andere bezig met het maken van reclameborden en logo's. Mooie letters, kleurrijke beelden. De borden werden gebruikt langs de lijn van het voetbalveld of in de etalage van winkels. Het precieze van dat werk, het sierlijke, dat vond ik geweldig om te doen.”

Winkelbediende

Bij Vreeker hadden ze naast een schildersbedrijf ook een verf- en behangspeciaalzaak. Op een dag vraagt de baas of Theo in de winkel wil staan. “Naïef als ik was, ging ik op het aanbod in. Dat had ik beter niet kunnen doen: het waren de langste twee jaar ooit. Mensen die uit twintig behangboeken nóg geen keuze kunnen maken. Ik had bovendien het gevoel opgesloten te zitten. Ik wilde naar buiten, iets moois maken! Gelukkig kon ik na twee jaar m'n vaste post als huisschilder weer oppakken. Wel een paar kilo lichter door de stress, maar dat zat er door de gezonde buitenlucht zo weer aan.”

Firma Pruis

“Na tien jaar bij Vreeker maakte ik samen met twee collega's de overstap naar de firma Pruis in Elburg. Onze eerste klus was bij 's Heeren Loo in Ermelo. Dit is een woonzorgpark voor mensen met een verstandelijke beperking. Twee jaar lang hebben we hier de boel opgeknapt. Na die tijd waren er samen met mijn vaste partner Henk talloze andere klussen. Elf grachtenpanden in Amsterdam bijvoorbeeld, waarbij we alle voordeuren 'stiekem' voorzagen van sierlijke huisnummers. De opzichter wist niet wat hij zag: 'Prachtig, geweldig!' Voortaan moesten Henk en Theo telkens terugkomen voor weer een volgende klus.

Afwisseling

Tot zijn pensioen werkt Theo samen met Henk. Theo noemt hem zijn 'gouden maatje'. Ze komen op de meest uiteenlopende plekken. Zoals in het appartement van een rijke Rus die hen wil belonen met een flinke stapel cash – een aantrekkelijk aanbod dat ze toch maar afslaan. Op Landgoed De Salentein in Nijkerk, waar ze niet alleen het kasteel van de familie Pon, maar ook alle boerderijen eromheen in onderhoud hebben. “En tijdens een volgende klus zat je dan weer in een heel andere omgeving. In Biddinghuizen heb ik ooit een renovatie gedaan in een huis waar fretten gehouden werden. De eigenaresse voerde de dieren orgaanvlees. De lucht die je daar tegemoet kwam... Maar het is wél die afwisseling die het vak zo leuk maakt.”

Collegialiteit

Theo geniet van de variatie, maar ook van de collegialiteit die het schildersvak met zich meebrengt. “Een aantal keer heb ik de mogelijkheid gekregen eerder te stoppen met werken. Toen bij mij de ziekte van Bechterew geconstateerd werd (een vorm van ontstekingsreuma, red.) lag dat misschien ook wel voor de hand. Maar de liefde voor het vak én het samenwerken met collega's zorgden ervoor dat ik door wilde gaan. Wel ben ik op een gegeven moment een dag minder gaan werken. Door op woensdag thuis te blijven, gaf ik mijn rug de benodigde rust.”

Met pensioen

Theo's laatste wens om tot zijn pensioengerechtigde leeftijd door te werken, is niet helemaal uitgekomen. Op zijn 66ste kwam hij thuis te zitten, een jaar voor de 'eindstreep'. “Na een jaar ziekewet ben ik uiteindelijk op mijn 67ste écht met pensioen gegaan. Sindsdien heb ik me nog geen moment verveeld. Ik zeg maar zo: ik heb er geen dag spijt van dat ik door heb gewerkt, maar ook niet dat ik nu met pensioen ben. Het moment was voor mij gewoon precies goed. Met onze AOW en aanvullende pensioenen kunnen mijn vrouw en ik bovendien prima rondkomen.”

Sleutelen

Samen met zijn vrouw Eef (69) woont Theo in Ermelo. Ze delen de liefde voor tuinieren, iets waar ze nu ze beiden met pensioen zijn, lekker veel tijd voor hebben. Ook staat Theo wekelijks op het volleybalveld en maakt hij illustraties van oude reclames. Maar, het liefst is hij in de schuur te vinden, sleutelend aan zijn BSA. Deze motorfiets uit de oorlog kocht hij al op zijn achttiende en heeft hij volledig in originele staat hersteld. “Tot en met schilderen van het oude logo en de biesjes langs de randen. Inmiddels ziet de motor er weer uit alsof hij net uit de fabriek komt. Mooi hoe mijn schilderwerk dan weer dicht bij mijn huidige hobby komt.”

Gepensioneerd schilder Theo Schipper uit Ermelo

- is getrouwd met Eef (69)
- werkte o.a. bij Pruis in Elburg